

KAMPANA

Birlikim 18-19/10

Gün doğmadan açıyorum dükkânı
kuşlar uykuda daha, ağaçlar uykuda, yüreğim
uykuda
ağızda akşamdan kalma kıyak bir cigara
kulağımda elektrik ziilleri, sirenler
— Usta çayı demledim, bakır tavında

Bingöl'den geleli dört yıl
fincan kadar bir dükkân
işliğini giy
ortalığı süpür
tezgâhı düzenle

En tiz çan bakır, kalay ve fosfattan dökülür
fil kadar çanlar dökmüş ustam
biri Çalata'daki büyük kilisenin avlusun
biri bizim orda Güllübağ istasyonunda kampana
biri Fatih-Harbiye tranvayında
biri solgun bir fesleğen gibi duruyor ustamın
çocukluk anılarında
(En çok bu çanı seviyorum nedense)
Her gün öğle paydosunda bu çanı anlatıyor
ustam

askerden daha yeni gelmiş o zaman
bileğinde bir döğme ki hâlâ durur
bir mavi ejderha, sular içinde, kolları arasında
bir kadın
gövdesi ejderha, başı aynı insan sureti
askerliğinden kalan tek hatıra
o zaman elektrik nerde, sirenler nerde
iş gani, parada bereket, gücü kuvveti yerinde
körüğe bastıkça, örse vurdukça genişliyor dükân
sanki kızılırmak'tır, tarihi şanlı Toroslar, sanki
Haymana ovası
sınırsız boşluğunda bir güz sabahının

Bir günde dökmüş fil kadar çanı derler
Şimdiyse küsmüş bakıra, kalaya, fosfata,
kömüre
çekice, eğeye, tuz, keskiye, örse, ekmeğe
ışıl ışıl bir sevince, alinterindeki rüzgâra
seste yansıyan cevhere
öfkeye

Şimdiyse yırtık bir resim gibi rafların rutubetli
kokusunda

Bingöl'den geleli dört yıl
çekicin sapı kırık
ustamın gönlü
sanırsın çan değil döktüğü bir küskünlüğün
izdüşümü

Tuvalet-penceresinin karşısı koca bir han
çoğu terzi, konfeksiyoncu, ütücü bir sürü kız
ne zaman pencereden baksam saçlarını tarıyor
biri
hafifçe dizleri açılmış birinin, yüzünde bir
dalgalılık esintisi
bana mı bakıyor içimdeki suya mı düşüyor
ağzının gölgesi
biri süfüle mi, teğel mi ne, elinde iğneler iplikler
yüksükler
soluk bir çay bardağına damlıyor alinteri
usulca bir cigara yakıyorum
gözbebeğinden Cemil, kalecilerin korkulu rüyası,
her maçta üç çeken
gözbebeğinde Türkân Şoray, Fatma Girik, Arzu
Okey

en çok da Gökben bir şarkıda:
«Ben dün gece bir rüyada
Yaşıyordum sanki
Dansettim kollarında
Genç kızlar dolandı
Sağında solunda
Sen ise beni seçtin
Cennete döndü dünya»
Bir cigara, bir cigara daha
zülfünü okşayıp işareti çakıyor hemen
«Akşam sekizde, otobüs durağında ama ablamı
ekersem»
ve patlıyor birden ağızındaki çiklet
Ustam çok kızıyor böyle sık sık tuvalete
gitmeme
bu yaşta cigara, ciğerlerin zift tutacak, ben
askerken
öksürüğü geliyor derinlerden

Bingöl'den geleli dört yıl
dişleri aşınmış eğenin, tutmuyor kerpeten
aşınmış yüreğimdeki üzülgâr
sanırsın çan değil döktüğüm bir özlemin
izdüşümü

En tiz çan bakır, kalay ve fosfattan dökülür
fil kadar çanlar dökmek istiyorum
hiç olmazsa bizim orda Güllübağ istasyonunda
kampana kadar
ama hep aynı kömür yanıyor ocakta
hep aynı öksürük, aynı ses ustamın puslu
anılarında
sanki hiç Fener-Başakşehir maçına gitmemiş
hiç film görmemiş Türkân Şoray'lı, Ayhan Işık'lı,
Arzu Okey'li
hiç ağlamamış Orhan Gencebay'ı Selahattin
Cesur'u dinlerken
(Akşam Orhan Gencebay'ın «Dertler Benim
Olsun» pilağını alayım
bir de resmini aynanın kenarına asmak için)

Hiç sevgilisi de olmamış galiba bir otobüs
durağında bekleyen
En tiz çan bakır, kalay ve fosfattan dökülür
davara tak dağlardan dağlara ulaşsın sesi
paytona tak şeneltsin yolları sesi
arabaya tak hele bir de yanında mavi boncuklar
olursa
trene tak bir gurbetten bir gurbete dolaşsın sesi
ama hep aynı cevher süzülüyor alinterinden
aynı üzülgâr çekicin suyunda, alevin yalazında,
pazularımda

Fincan kadar bir dükkân
ocağı yak
madeni hazırla
ateşi körükle
bağlanmış bir kez nasibin, zor zanaat
vuruyorum vuruyorum vurdukça büyüyor
avuçlarımda nasır
daha yeni terlemiş bıyıklarım
büyüyor kollarımda sapına sevgilimin adını
yazdığım çekic
vurdukça büyüyor sabır ve küçülüyor nedense
sefertasımda lokma
Bingöl'den geleli dört yıl
— Usta çayı demledim, kalay tavında

Bingöl'den geleli dört yıl
telsiz duvaksız bir külüstür ocak
körüğü pas tutmuş bir usta
sanırsın çan değil döktüğü bir yangının
izdüşümü

Gün batarken kapıyorum dükkânı

